

घ्रावपन 1) d) TBr. 1, 4, 8. — e) Saatzfeld (in übertr. Bed.) Buäg. P. 10, 80, 45. 87, 20.

घ्रावभृत्प m. ein Fürst von Avabhṛiti, pl. N. einer Dynastie Buäg. P. 12, 1, 27.

घ्रावभृत् adj. von घ्रावभृत् in घ्रावभृत्सव Buäg. P. 10, 73, 9.

घ्रावभृत्ष्य n. = घ्रावभृत् Buäg. P. 10, 74, 51. 73, 19. 84, 53.

घ्रावयस lies 5, 4, 36 st. 5, 4, 37.

घ्रावर्क adj. bedeckend, verhüllend, verfinstern; davon nom. abstr. °त्व n. Sāh. D. 308, 3. SARVADARÇANAS. 132, 5.

घ्रावर्ण 2) a) zum Schluss zu vergleichen: अस्याज्ञानस्वावर्णवित्ते-पनामके शक्तिद्वयमस्ति Vedāntas. (Allah.) No. 36. — c) घ्राउकोणं कैमं ससर्ज वहिरावर्णरूपेतेम् Buäg. P. 11, 6, 16. WEBER, RĀMAT. Up. 301. fgg. 327. प्रकाशावर्णतयः । सात्त्विकस्य चित्तस्य यः प्रकाशस्तस्य पदाव-र्णं क्लेशकर्मादि तस्य तयः प्रविलयो भवति Verz. d. Oxf. H. 231, a, 1 v. u. und fgg. SARVADARÇANAS. 117, 9. 11. fünf À varāṇa bei den Ġaina WILSON, Sel. Works 1, 310. SARVADARÇANAS. 38. °प्रतय 29, 15. fgg. — e) ङि. 9, 66. — Vgl. गात्रावर्ण, देहावर्ण.

घ्रावर्णिन् (von घ्रावर्ण) m. N. einer Secte WILSON, Sel. Works 1, 40. — Vgl. अनावर्णिन्.

घ्रावर्णीय adj. bei den Ġaina Alles was unter den Begriff À varāṇa fällt SARVADARÇANAS. 37, 22.

घ्रावर्जन (vom caus. von वर्ज् mit घ्रा) n. das sich-geneigt-Machen, Ge-winnen: इष्टजनावर्जन Sāh. D. 412.

घ्रावर्जित (wie eben) n. das Geneigtsein, Bez. einer best. Stellung —, einer best. Figur des Mondes VARĀH. BRH. S. 4, 14.

घ्रावर्त 1) m. nom. act. das Drehen: मन्थानावर्त (so die neuere Ausg.) HARIV. 4424. — a) कर्णस. 61, 279. — b) नदीमाकुलावर्तम् R. 7, 110, 2. — c) Haarwirbel überh.: घ्रावर्तावपि यस्य स्यातां प्रदन्तिषी घ्रावायाम् ङाँकु. GRH. 1, 5, 9. लेखासंधिषु प्लमस्वावर्तेषु च यानि ते Ind. St. 5, 370. — h) N. eines best. Kometen VARĀH. BRH. S. 11, 50. — Vgl. आर्षावर्त, दन्तिणावर्त, ड्रावर्त, ध्रुवावर्त, नन्ध्यावर्त, ब्रह्मावर्त, राजावर्त, वामावर्त, षोडशावर्त, सूर्यावर्त, रुद्रावर्त.

घ्रावर्तकं vgl. उत्पलावर्तक.

घ्रावर्तन 2) d) Mittag WEBER, ĠOT. 31. — e) Jahr MBu. 13, 5229. 5282. — 3) vgl. तैजसावर्तनी. — 4) m. N. pr. eines Upadvipa in Ġambu-dvipa Buäg. P. 5, 19, 31. — 5) f. 3 Bez. einer best. Zauberkunst R. 7, 88, 20.

घ्रावर्ष vgl. निरावर्ष.

घ्रावलि, घनावलि Buäg. P. 3, 30, 1.

घ्रावश्यक, सर्वमावश्यकं चक्रे प्रातःकार्यम् MBu. 5, 3334. चक्रुरावश्यकम् Alles was unumgänglich zu thun war 8, 9. Buäg. P. 9, 4, 37. 42. कार्य Sāh. D. 278. f. 3 237, 7. अनावश्यकत्व 123, 14.

घ्रावसथ vgl. देवासथ.

घ्रावसथ्याधान (घ्रावसथ्य + घ्रा) n. das Anlegen des häuslichen Feuers Verz. d. Oxf. H. 85, a, 28. Titel eines Pariçishṭa des SV. ebend. 377, b, No. 373.

घ्रावृत् 1) mit dem acc.: सर्वत्र त्रासमावृत्: Buäg. P. 9, 11, 17. सर्वत्रैव भयावृत्: v. l. beim Schol. — Vgl. ड्रावृत्, मलावृत्.

घ्रावान s. श्रावानम्.

घ्रावाप 1) zu streichen, da घ्रावाप hier die Bed. 2) h) hat. BENFFY giebt श्रावाप die Bed. Bogen. — 2) c) Zusatz, Hinzufügung WEBER, ĠOT. 33. fg. — d) ङाँकु. ङ. 1, 16, 3. 12, 1, 9. °स्थान n. heisst bei Bildung eines Stoma die Rk eines Tṛka, welche mehr als dreimal wiederholt wird, LĀṬJ. 4, 4, 2. 3. 6, 3, 2. PĀR. GRH. 1, 3, 5.

घ्रावापिक einzustreuen Schol. zu KĀṬJ. ङ. 24, 1, 3.

घ्रावारि f. Marktude (कृवेस्मन्) ङाँदार्ण. bei UĠĠVAL. zu UĠĠDIS. 4. 124. घ्रावण घ्रावरिका विपणिर्कृ: VALLABHA bei RĀJAM. zu AK. 2, 2, 2 bei AUFRECHT a. a. O.

घ्रावास्य (von घ्रावाम oder von वस्, वसति mit घ्रा) adj. bewohnt — zur Wohnung bestimmt oder was bewohnt —, erfüllt wird von: आत्मा-वास्यमिदं विश्वं यत्किंचिन्नगत्यां जगत् Buäg. P. 8, 1, 10. = संव्याप्य Schol. — Vgl. श्रावावस्य.

घ्रावाह wohl Einladung zum Schmause in der Stelle: घ्रावाहाश्च विवाहाश्च यज्ञाश्चावृते तथा । निवर्तते MBu. 13, 3232. Vgl. घ्रावाकाणं विवाहाणं im Pāli, welches BENOUE in Lot. de la b. l. 470 durch faire des conjurations und détourner des conjurations, WEBER aber in Ind. St. 3, 136 durch Herbeiführen und in-die-Ferne-fahren wiedergiebt.

घ्रावाहन 1) VARĀH. BRH. S. 48, 19. Buäg. P. 14, 27, 13. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 18. 103, b, 20.

घ्राविक 1) b) M. 2, 41. — Vgl. पञ्चाविक.

घ्राविज m. N. pr. °वध Verz. d. Oxf. H. 78, b, 45.

घ्राविडवक्त्र घ्रा + व + ङ) m. (sc. रुस्त) eine best. Stellung der Hände beim Tanz Verz. d. Oxf. H. 202, a, 27.

घ्राविर्भूषीक (घ्राविस् + ष + ङ) adj. nach Sāh. = घ्राविर्भूतसाधन oder घ्राविर्भूतमूक RV. 4, 38, 4.

घ्राविर्भूति (von घ्राविस् + 1. भू) f. das Offenbarwerden KĀṬJ. 8, 9.

घ्राविर्मुख (घ्राविस् + मुख) adj. dessen Oeffnung vor Augen liegt: f. 3 (sc. द्वार) Bez. des einen Auges Buäg. P. 4, 23, 17. 29, 10.

घ्राविर्होत्र (घ्राविस् + होत्र) m. N. pr. eines Mannes Buäg. P. 11, 2, 21.

घ्राविल, रुधिराविल mit Blut besudelt MBu. 3, 7277. कामाश्रुलाला-विल Spr. 3321. चन्दनं वपुषि कुङ्कुमाविलम् so v. a. vermischt mit 2192. स्थूलशिलाविला besät mit RĠĠA-TAR. 1, 263. प्रलम्बमालाविल (घ्रावपत्र, bedeckt mit VARĀH. BRH. S. 73. 2. Zu ङाँकु. 3, 2 (Z. 2 vom Ende) vgl. Spr. 1138.

घ्राविस्, euphonische Veränderungen des Auslauts vor क und प VS. PRĀT. 3, 22. AV. PRĀT. 2, 63. — a) वारुणामदविशङ्कमयावश्रुतयो भव-त्साविव रागः ङि. 10, 19. Diese Trennung vom Verbum getadelt in der BuāGAVṚṬṬI; vgl. UĠĠVAL. zu UĠĠDIS. 2, 109. — b) घ्राविष्कृत MBu. 1, 6347 ist adj. समाविष्कर = घ्राविष्कर Spr. 292. — compar. घ्रावि-स्तराम् Buäg. P. 11, 7, 21.

घ्रावीर (aus dem arab. عيبير) ein best. rothes Pulver: °चूर्ण BRAHMA-VAIV. P. im ęKDR.

घ्रावृत् 3) vgl. Ind. St. 5, 410. — Vgl. घ्रावृत्.

घ्रावृति PAÑĠĀR. 3, 11, 22. 13, 44 (vgl. WEBER, RĀMAT. Up. 304). Schol. zu NĀISH. 22, 53.

घ्रावृत् n. das Richten von Gebeten und Hymnen an einen Gott, Bez. einer best. Cerimonie WILSON, Sel. Works 1, 148.